

El Papa rep l'Arxiconfraria de la Verge de la Cinta de Tortosa en audiència privada

Dv, 12/04/2019 per Catalunya Religió

(CR) El Papa Francesc [ha rebut](#) aquest matí en audiència els membres de l'Arxiconfraria de la Verge de la Cinta de Tortosa amb motiu del quart centenari de la seva fundació.

El pelegrinatge fins al Vaticà ha comptat amb un centenar de persones membres de l'Arxiconfraria, acompanyats pel bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, i també per l'alcalde de la ciutat, **Meritxell Roigé**.

Durant l'audiència, el papa ha demanat a l'Arxiconfraria que "segueixi amb la seva tasca caritativa i que siguin ferment de solidaritat a la societat". Prèviament a les paraules del Papa, el bisbe de Tortosa ha recordat la història de la Verge de la Cinta.

Paraules del papa Francesc a l'Arxiconfraria de la Verge de la Cinta

Benvolguts Confreres i devots de la Verge de la Cinta:

M'alegro de rebre'ls aquí amb motiu del quart centenari de la fundació d'aquesta associació de fidels consagrada al culte de la nostra Mare. Salutació a Mons. Enrique Benavent, bisbe de Tortosa, i a la senyora Meritxell Roigé, alcaldessa de la ciutat, que els acompanyen en aquesta peregrinació.

La confraria de La nostra Senyora de la Cinta ha estat des del seu començament vinculada al successor de Pere. Pocs mesos després de la constitució de la germanor, aprovada pel bisbe d'aquesta ciutat, Lluís de Tena, van voler que fos confirmada pel papa Pau V. I ara, amb aquesta peregrinació a la tomba de Pere, desitgen renovar aquest vincle de comunió.

Aquest gest d'adhesió no és quelcom del passat que suscita només un mer interès

històric, sinó que manté viva la seva actualitat. Vostès es diuen germans, confreres, i d'aquesta manera posen de manifest la realitat fonamental de les nostres vides, que tots som fills de Déu. Etimològicament, confraria significa «unió de germans». Però no n'hi ha prou amb dir que som germans, sinó que cal recordar sempre aquesta unitat “fundacional” que ens marca com a tals. Els germans —sabem— amb freqüència discuteixen, i es barallen per tantes coses, però tot i que això succeeixi, saben mantenir sempre viva aquesta cerca d'un bé que no pot excloure la pau i la concòrdia entre ells. I quan no aconsegueixen fer-ho, sofreixen. El vincle de la caritat que com a confreres els uneix amb el seu Bisbe i, a través d'ell, amb el Papa, constitueix un do important que els enriqueix però que també comporta una missió: la de ser llevat de solidaritat en la societat.

Mirant l'exemple de Maria estem cridats a portar aquesta fraternitat a tots els racons de la societat. Vostès estan presents en diferents realitats eclesials en la vostra diòcesi, d'aquesta manera col·laboren perquè l'Església sigui abans que res casa, família, lloc d'acolliment i d'amor, en la qual tots, especialment els pobres i marginats, puguin sentir-se part i mai veure's exclosos ni rebutjats. Vivint d'aquesta manera la fraternitat es converteix en missió, que interpel·la i no deixa indiferents, doncs l'amor mutu que surt i es dirigeix cap als altres és la nostra carta de presentació. Així, fins i tot els que no tenen fe, podran dir aquell elogi de Tertulià: «Mirin com s'estimen» (Apologeticum, 39: PL I, 471).

Viure d'aquesta manera, com a germans units, suposa esforç i renúncia, però els asseguro que val la pena, perquè és un signe davant la societat que sempre està dividida, no és moda d'ara, sempre ha estat i és un pecat social dividir-nos. Per això tota manifestació de germanor, de solidaritat ajuda. Els animo en la seva tasca perquè siguin signe davant el món d'aquesta fraternitat que ve de Déu.

Que el Senyor els beneeixi i sostingui sempre, i que la Verge Santa els cuidi i els acompanyi en aquest treball per consolidar la fraternitat.

I, si us plau, no s'oblidin de resar per mi.

Moltes gràcies.